

[Finansministeren.]

venuskønnet og de faktiske indbetalinger stemmer overens.

Tager man en opgørelse for det første kvartal, viser det sig, at der ved udgangen af januar kvartal var indbetalt omkring 750 mill. kr. mindre end skønnet. Dette skøn er imidlertid som sagt usikkert, fordi provenuskønnet er præget af, at man endnu ikke har erfaringer for, hvorledes det nye skattesystem virker i praksis, og på grund af, som jeg har sagt, usikkerheden med, hvornår den forventede indtægtsstigning indtræder, og om den overhovedet kommer i det omfang, som man har forventet.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg synes, der ligesom er opstået en fornemmelse af, at det er meget betydelige beløb, der holdes tilbage i virksomhederne og ikke afregnes til de offentlige myndigheder. Det indtryk, som overborgmesteren gav udtryk for forleden aften for Københavns kommunes vedkommende, og som hr. Helge von Rosen var inde på her, kan udmærket tænkes at være rigtigt, nemlig at der ikke er de restancebeløb ude, som man venter. Man har måske også været lidt for optimistisk ved selve provenuskønnet, og hvis man har været meget for optimistisk, kan det altså betyde, at staten ikke får det overskud, som vi hidtil har baseret vores økonomiske politik på, og som vi har forventet skulle fremgå af og udgå fra kilde-skatten. Men alt det kan vi ikke sige noget om på nuværende tidspunkt. Jeg vil kun gerne give den oplysning, at der ikke er en rent faktisk restance som i gamle dage, hvor man udskrev skatten og vidste, at så meget skulle man have ind i skat, så stort var det udskrevne beløb, og så kunne man se måned for måned, hvad man rent faktisk fik, og dermed sige: ja men der resterer altså så og så meget. Det kan man ikke nu. Man kan skønne over, hvad den pågældende udskrivningsprocent vil indbringe i penge til statskassen; så kan man se, hvad man får i hånden, og må så håbe på, at det, man har i hånden, er nogenlunde lige så tungt som det, man havde ventet at få i hånden.

Jeg er enig med hr. Helge von Rosen i, at en systematisk stikprøvekontrol vil være en meget nyttig form for revision af skatteligningen for at se, om det faktisk lykkes at komme skattesnyderiet til livs.

Jeg vil også gerne i anledning af hr. Ømanns udtalelse bekræfte, at det ikke er tanken, at dette fradrag for pensionisterne skal reguleres, således at der bliver ved med at være stor forskel på, hvad folk over 67 år og folk under 67 år skal betale i skat af den samme indtægt.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført, og takke for tilslutningen til forslag og ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 149) findes i tidenden sp. 4644, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1637).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grünbaum: Under første behandling havde jeg nogle meget kritiske bemærkninger om finansministerens forslag, der jo går ud på, at man skal forhøje fradraget for forsikringspræmier m. m. fra 2.500 kr. til 3.000 kr. Jeg pegede på, at det var mere rimeligt, om man foretog fradraget i selve skatten, sådan at den fordel, man havde pr. 100 kr.s indbetaling, var ens for alle skatteydere. Det mener vi fortsat må være det rigtige.

Vi har i udvalget haft en længere drøftelse af det spørgsmål, og vi har også fra finansministeren fået forskellige notater om mu-